

«45 κι ακόμα μετράω»

Φωτεινή Κωνσταντοπούλου, εκδόσεις «Ελληνοεκδοτική»

Υπάρχουν άνθρωποι που σε αντιμετωπίζουν σαν διαμέρισμα με προοπτική. Δεν έρχονται με εντολές. Έρχονται με βελτιώσεις. «Είσαι υπέροχη, αλλά...». Κι αυτό το «αλλά» είναι η πρώτη τρύπα στον τοίχο. Υπάρχουν λέξεις που λέγονται από συνήθεια. Το «ελήφθη». Το «καλά είμαι, τρέχω». Το «δεν πειράζει» σε μια σαλάτα που δεν παρήγγειλες ποτέ. Υπάρχουν σπίτια όπου τα κρυστάλλινα ποτήρια περιμένουν σαράντα χρόνια μια

περίσταση αρκετά σημαντική για να βγουν από τη βιτρίνα. Και γυναίκες που κάνουν το ίδιο. Και υπάρχει μια στιγμή, στις δύο και δεκατέσσερις το πρωί, στο κρύο πλακάκι μιας κουζίνας στην Αθήνα, που μια γυναίκα στα σαράντα πέντε αρχίζει το μέτρημα. Όχι των μεγάλων. Των μικρών. Των «όχι» που έγιναν «ναί». Το «45 κι ακόμα μετράω» δεν είναι ιστορία θεραπείας. Είναι μικρές απογραφές μιας γυναίκας που κοιτά επιτέλους τη ζωή χωρίς φίλτρα και μαθαίνει ν' αγαπάει την πιο τσαλακωμένη εκδοχή του εαυτού της.

«Η συμφωνία»

Elle Kennedy, μετάφραση Κλαίρη Θεοδώρου, εκδόσεις «Ψυχογιός»

Η Χάνα Γουέλς βρήκε επιτέλους το αγόρι που την ενθουσιάζει. Αλλά, ενώ σε όλους τους υπόλοιπους τομείς της ζωής της έχει μεγάλη αυτοπεποίθηση, στον έρωτα είναι πολύ διστακτική, λόγω τραυμάτων του παρελθόντος. Αν όμως θέλει να τραβήξει την προσοχή του αγοριού που την ενδιαφέρει, θα πρέπει να ξεβολουτεί, για να βρεθεί στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος... Ακόμα κι αν αυτό σημαίνει ότι θα κάνει ιδιαίτερα μαθήματα στον ενοχλητικό, ανώ-

ριμο, αλαζονικό αρχηγό της ομάδας χόκεϊ, με αντάλλαγμα ένα ψεύτικο ραντεβού. Ο Γκάρετ Γκράχαμ το μόνο που θέλει είναι να παίξει επαγγελματικά χόκεϊ μετά την αποφοίτησή του από το κολέγιο, όμως στα μαθήματα τα πάει χάλια και όλη του η προσπάθεια κινδυνεύει να πάει στράφι. Όταν λοιπόν η γλωσσού Χάνα τού ζητά να τη βοηθήσει για να κάνει έναν τύπο να ζηλέψει με αντάλλαγμα να του κάνει ιδιαίτερα για να παραμείνει στην ομάδα, δέχεται αμέσως.

Παιδικά / Εφηβικά

«Χωρίς ταμπέλες»

Λουθία Σεράνο, μετάφραση Δέσποινα Δρακάκη, εκδόσεις «Μεταίχμιο» (από 4 ετών)

Όλοι χρειαζόμαστε τις λέξεις για να περιγράψουμε όσα βλέπουμε, φανταζόμαστε ή νιώθουμε. Οι λέξεις μάς χρησιμεύουν επίσης για να σχηματίζουμε ιδέες και σκέψεις. Σε αυτό το βιβλίο τα παιδιά μαθαίνουν για τις ταμπέλες που μας βάζουν οι άλλοι ή που βάζουμε εμείς στον εαυτό μας, από τις οποίες όμως μπορούμε να απαλλαγούμε.

«Τα κραγιόνια επιστρέφουν στο σχολείο»

Daywali Drew, μετάφραση Φίλιππος Μανδηλαράς, εκδόσεις «Παπαδόπουλος» (από 3 ετών)

Υπάρχει ένα μάθημα που όλα τα κραγιόνια το λατρεύουν. Ποιο είναι αυτό άραγε; Το κάθε κραγιόνι έχει τη δική του προσωπικότητα και τις δικές του εμπειρίες, και όλα μαζί δεν διστάζουν να τις μοιραστούν, με τρυφερότητα αλλά και χιούμορ.

